

[Johan Philipsen.]

sag? Fik vi ikke en boligkommission i København i så vidt jeg husker 1958 eller deromkring? Men overholdelsen af landets love har været temmelig uensartet; det er vort udgangspunkt.

Så har jeg yderligere et par ting at føje til. Jeg håber, ministeren nu har taget grundejerne og lejerne i ed forud for genfremsættelsen. Jeg har selvfølgelig ikke principielt noget imod uenighed, men det er uheldigt, når fremstillingerne af foreliggende facts er forskellige, alt efter hvem der fremstiller dem, og således forløb det sidste udvalgsmøde jo. Jeg har ikke dermed taget stilling til, hvem der førte falsk tale, men noget sådant er altså uheldigt, og det får mig til at spørge ministeren, om han har taget grundejerne og lejerne i ed.

Dertil kommer, at fristforlængelsen efter min mening er for kort – det samme antyder ministeren jo også i sin fremsættelsestale. De øvrige ændringer er nødvendiggjort undervejs af den undervurdering af opgavens omfang, som fandt sted i første omgang, og så skal jeg ikke omtale den yderligere.

Om de 30 mill. kr.s tilskud vil jeg kun sige, at venstre under andre vilkår principielt ville være velvillig over for tilskud af den art. Men da finanslovsforslaget, som vi jo skal behandle i næste uge, er fuldt af forslag om udskydelse af betalingen af milliarder af kroner af årets udgifter til en uvis fremtid, som nogle mener bliver bedre, men som andre måske lidt mere realistisk betragter som værende relativ uændret, stiller vi os skeptiske, men vi er da villige til at se på tilskuddet i en større sammenhæng, også i forbindelse med brandsikringen.

Jeg vil gerne have besvaret det spørgsmål i udvalget: hvor klogt er det med den hårde afgrænsning på 60 m² for tilskud? Og hvor meget ved vi i grunden om, hvor store lejlighederne er, og hvor mange af dem der er f. eks. bare en smule over 60 m²? Den grænse er meget absolut formuleret, og det vil jeg gerne have drøftet og have oplysninger om.

Så skal jeg til sidst kun sige noget om fremskridtspartiets forslag nr. L 10 vedrørende ændring af loven om realkreditinstitutter, § 2, der jo får den meget hårde virkning, at forhåndslåneordningen træder i kraft øjeblikkelig. Vi har en aftale imellem Realkreditrådet, Nationalbanken og regeringen om udstedelse af for ca. 30 mia kr. obligationer, og vi har et finanslov-

forslag med betydelige lånekonsekvenser. En hurtig gennemførelse af en forhåndslåneordning vil jo, uanset hvordan man vender og drejer det, overgangsvise give en meget betydelig pukkel af obligationer, og det er jeg ikke parat til at tage beslutning om i den nuværende situation, selv om jeg i øvrigt har sympati for at give bygherrerne den størst mulige sikkerhed for at kende den endelige pris. I øvrigt har vi også i de senere måneder fået et terminsmarked, som måske i nogen grad vil kunne løse de problemer.

Jeg kan gentage tilsagnet om en velvillig udvalgsbehandling og den beherskede glæde ved de mange ændringer.

Anden næstformand (Erlendsson):

I anledning af en bemærkning fra den sidste taler vil jeg gerne sige, at det er formandens opgave at påse, at god tone overholdes under forhandlingerne. Det mener jeg er sket, og jeg har ikke følt mig foranlediget til at gribe ind over for, hvad der er sagt her. Jeg mener ikke, god tone er overskredet.

Keld Andersen (KF):

Forslagsstilleren til lovforslag nr. L 9 om ændring af loven vedrørende brandsikring af ældre beboelsesejendomme foreslår, at fristen for gennemførelse af brandsikringsbestemmelserne udsættes til 1. april 1978, medens ministeren i lovforslag nr. L 108 vedrørende ændring af samme lov foreslår fristen udsat til 1. oktober 1977. Under alle omstændigheder er der tale om en ønskelig udsættelse, idet der i den nuværende lov kun er en frist til 1. april 1977. Vi finder i og for sig, at en frist til den 1. oktober 1977 er rimelig, men er naturligvis villige til at se nærmere på dette spørgsmål i udvalget.

For så vidt angår brandsikringsreglerne i øvrigt, forstår jeg på ministerens bemærkninger til lovforslaget, at ændringerne har været forhandlet med repræsentanter for kommunerne, Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation, hvilket jeg hilser med tilfredshed.

Hvad angår lovforslag nr. L 109 om ændring af lov om realkreditinstitutter, konstaterer jeg med glæde, at der ifølge ministerens bemærkninger ikke bliver tale om udgifter for det offentlige eller ændringer i omfanget af den statslige administration.